

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Regularvm Vtrivsqve Ivris Cvm Ampliationibvs Ac
Limitationibvs**

Dueñas, Pedro

Venetiis, 1566

Regula CCCXXXVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63213](#)

D. Petri Duen.

Requiratur expressa denuntiatio Velleiani per mulierem quando illi renuntiat. I. si. in §. pen. ff. ad Velleia, tamen mulier que fideiussit, obligatur propter iuramentum licet expresse non renuntiaverit beneficio Velleiani: vt in d.c. ex rescripto. & ibi gl. ibi eod. modo videtur in casu nostro fideiussor per iuramentum renuntiasse beneficio excussionis: & sic q̄ possit conueniri nō escusso principali, sicut si expresse renuntiasset: vt supra dixi in vij. limitatione.

Est tamen notandum q̄ supra dicti iuramentum hodie non potest per tabelliones in contractibus opponi: alias contractus non valeat & tabellio punitur: vt in l.vj. tit. j. lib. iii. ordin. Quæ lex procedit quando contractus alias de per se sine iuramento esset validus: securus autem si de per se contractus esset inualidus sine iuramento, nā per minorem: vt in Anth. sacramenta puberum. C. si aduer. vendi. & regia l.xvj. tit. xj. par. iiij. & ita supra dicti. l. intelligit Docto. de Segura, vbi notabiliter eam declarat, in repe. l.j. in §. si vir vxori, nu. 138. cum aliis. ff. de acquiren. possessio. Pala. Ruiuios in repet. per vestras. §. xij. qui est. §. si. nu. 30. de donati. inter vir. & vxorem.

21 Vigesimoprimo fallit, in causa appellationis: nam exceptio excussionis non potest opponi. Ita tenet Alex. in con. lxxxij. incipienti in causa, in prin. lib. vj. quem sequitur Deci. qui hoc exp̄ se tener, in d.l. si ego. nu. 29. ff. si cert. pera.

22 Vigesimosecundo limita, quando creditor alias esset debitor fideiussoris, & vellet ut compensatione: quia hoc casu fideiussor nō potest dicere, excutias primo debitorem principalem, sed potest cogi per creditorem ad faciendum secum compensationem absq; alii excusione facta contra principalem. Ita singulariter dixit Bal. in l. exceptione. in ver. dicendum est. C. de evictio. quem sequitur Barba. in c. peruenit. de fideiuss. Hippo. in repe. Rub. ff. de fideiuss. nu. n.

23 Vigesimotereti limita non habere locum, quz docunque fideiussor succedit debitori tanquam haeres: quia tunc extincta est obligatio fideiussoria, & tenetur ipse fideiussor ut principals, & non habet locum beneficium excussionis. Ita probat tex. in l. fideiussores, et ibi Ang. et doc. C. de fideiuss. & ita tenet Hip. in d. rub. nu. 10.

REGULA CCCXXXVI.

FIDEIUS SOR non potest agere contra principalem debitorem ut eum liberet ante quam soluat. Hanc reg. probat tex. in l. si pro ea. C. manda. & in l. Lucius Titius. ff. eod. tit. & in c. fi. de fideiuss. De iure regio probatur in l. viij. tit. xvij. lib. iii. fori: & in l. iiiij. tit. xij. par. v. Et circa hanc reg. ultra Docto. in supra dictis locis vide Nicol. Bello. in §. si quid autem. nu. 3. Institu. de fideiuss. Hanc regulam cum quatuor limitationibus ponit Socin. in reg. cxlvij.

cxlvij. & eam limitat quatuor modis tex. in d.l. si pro ea. & tribus modis limitat tex. in d.c. ti. & ibi gl. in verbo. si diu. addit alii casum. Quatuor etiam casus ponit glo. in §. si quid autem. in verbo. soluerit. Institu. de fideiuso. Quinque casus ponit glo. in d.l. Lucius Titus. in verbo condemnatur. Alios quatuor casus ponit tex. in d.l. viij. fori. & ibi Montal. in glo. addit alios quatuor casus. Quinque casus ponit text. in d.l. xij. titul. xij. par. v. & ibi Montal. in glo. addit alios tres casus. Octo limitationes ad hanc regul. ponit Matthe. de Affi. in consti. Neap. lib. 3. rub. xij. nu. 11. Et tredecim ponit Hippo. in repet. Rub. ff. de fideiuso. nu. 216. Ac quinq; modis limitat Ioan. Cora. in repe. l. frater a fratre. §. quæslitum est. num. 38. ff. de condit. indeb.

REGULA CCCXXXVII.

FIDEIUSOR soluens pro Reo, habet contra eum mandati actionem. Hanc regul. probat text. in §. si quid autem. Institu. de fideiuso. & in l. si fideiuso. C. manda. & in l. ex mandato. §. j. & in l. inter causas. §. is qui. ff. eo. & in c. ij. & iij. de fideiuso. De iure reglo probatur in l. 3. ti. 18. l. 3. fori. & in l. xij. & xij. par. v. Circa quæ regulam vide ultra Doct. in supra dictis locis. Docto. in l. semper. ff. de reg. iur. Ludo. Bolo. in repe. rubricæ. nume. 21. ff. & cer. peta. & Antonius de Perrucia in repe. l. j. nn. 187. ff. de iure iurand. Ratio istius regulæ est: quia fideiuso videtur habere mandatum a Reo de soluendo. vt in l. indebitam. ff. de cond. indeb. cū enim Reus mandaverit sibi. vel passus est vt fideiubeat. videntur & alia mandata sequuntur. vt in l. qui procuratorem. ff. de procur. & glo. in d.l. indebitam.

1. Amplia primo hanc reg. sine fideiuso sponte soluerit. sine coactus per iudicem. vt in l. idem quoque. §. fideiisores. ff. manda. etiā si talis solutio coacta esset indebito facta. Ita tenet Bal. in l. venditor. §. solet. per illum tex. ff. de haered. vel act. vendita. ubi dicit. qd fideiuso iniuste condemnatus qui fecit quicquid potuit ne condemeretur. habet actionem contra principalem debitorem pro quo fideiuso. nam sans est ei quod fuit condemnatus sine dolo suo: & in totum istud negotium principaliter pertinet ad debitorem. idem firmat Abb. in cons. ix. incipi. quoniam iatis abunde col. j. vol. i. vbi dicit qd hoc probatur in l. exceptiones. ff. de exceptio. & hanc op. tenet ibi Bar. adducit etiam tex. iuncta glo. in verb. iudicium. in l. nam & Seruius. ff. de nego. gest. facit quod not. Hippo. qui hoc tenet

2. Amplia secundo. vt non solum talis fideiuso habeat actionem contra principalem ad recuperandum debitum principale. verum etiā ad recuperandum damna & interesse. Ita expresse tenet Abb. in d. consi. ix. col. j. vbi dicit. qd fideiuso potest agere contra mandatorem seu fideiisorem: nedū pro sorte principali quæ pro eo soluit. sed